

Kramfors konsthall

Birgitta Nenzén

Målningar 17 okt – 17 nov

RESOR MED FÖNSTERPLATS

Detta är vad man kan se från tågfenstret: hus och människor, berg, slätter och skogspartier som sveper förbi, blixtrar till i direktbelysning och sedan åter går in i dimmorna. Vissa bilder dröjer sig kvar och återkommer kanske senare vid ett helt annat tillfälle.

Birgitta Nenzéns utställning på Kramfors konsthall är ett slags reseberättelser med tåg-, buss- och bilfönsterplats. Hon åker Transsibiriska och ser hur husen står och mumlar, tätt, tätt ihop och övergivna bakgårdar skymtar förbi, fönsterlösa och utan solljus. Men mest är det ödsliga landskap med fjälltoppar eller hustak i fjärran.

Utställningen inleds med tre långsträckta fönsterresor. Det är målningar på glas och board där man bara kan ana vad som döljer sig bakom de mjölkvita, något frostiga glasen. Ett parti är helt rödfärgat och ger ett slags morgon- eller eftermiddagsljus. Gluggvis går det att urskilja hus och människor men mest ser man fragment av landskap susa förbi. Det hade varit kul att se de tre fönstren filmade i en enda åkning framåt. Det hade säkert gett känslan av att färdas på riktigt.

Birgitta Nenzén är inte rädd för att pröva nya uttryckssätt. Hon vågar ta ut svängarna och blandar friskt mellan det lilla och sköra i blyerts och spets till det mer omfångsrika i järn och cement. Vissa motiv och bilder återkommer: hus med genomskinliga väggar och de två raka, enkelt tecknade, stolarna mitt emot varandra. Här på utställningen är stolarna i blyerts och krita och har titeln Möte. Vid en tidigare utställning på Kramfors konsthall fanns samma stoluppställning men då som skulpturgrupp i järnplåt med ett schackbord emellan.

Även en befriande humor finns med i Birgitta Nenzéns målningar. Speciellt den lilla glas- och boardmålningen Vintervila med sin frostiga omgivning i blekrosa och ockra där en sängburen varelse spärrar ut fingrarna mot det annalkande mörkret och ser ut att vara på väg in under duntäcket igen. Lätt igenkännbart då termometern visar minusgrader.

Text: Karin Lundquist
Foto: Jonas Lundquist
2008-10-23